

यथा क्षुण्वत्सरं कृष्यमाणमप्यदग्धवीजं क्षेत्रं पुनरेवावपनकाले गुल्म-
तृणवीरुर्द्विर्गच्छरमिव भवति ।

एवमेव गृहाश्रमः कर्मक्षेत्रं यस्मिन् न हि कर्माण्युत्सीदन्ति ।

यद्यं कामकरणं एष आवसथः ॥ ४ ॥

तत्र गतो दंशमशकसमापसदैर्मनुजैः शलभशकुन्ततस्करमूषकादिभिरुपर-
ध्यमानवह्निःप्राणः ।

क्वचित् परिवर्तमानो ऽस्मिन्नधन्यविद्याकामकर्मभिरुपरक्तमनसानुपपन्नार्थं
नरलोकं गन्धर्वनगरमुपपन्नमिति मिथ्यादृष्टिरनुपश्यति ॥ ५ ॥

क्वचिदातपोदकनिभान् विषयानुपधावति पानभोजनव्यवायादिव्यसनलो-
लुपः ॥ ६ ॥

क्वचिच्छाशेषदोषनिषदनं पुरीषविशेषं तद्वर्णगुणनिर्मितमतिः सुवर्णमुपा-
दित्सत्यग्निकामकातर इवोल्मुकपिशाचं ॥ ७ ॥

अथ कदाचिन्निवासपानीयद्रविणाद्यनेकात्मोपजीवनाभिनिवेश एतस्यां
संसाराटव्यामितस्ततः परिधावति ॥ ८ ॥

क्वचिच्च वात्यौपम्यया प्रमदयारोहमारोपितस्तत्कालरजसा रजनीभूत
इवासाधुमर्यादः ।

रजस्वलाक्षो दिग्देवता अतिरजस्वलमतिर्न विजानाति ॥ ९ ॥

क्वचित् सकृदवगतविषयवैतथ्यः स्वयं पराभिधानेन विभ्रंशितस्मृति-
स्तथैव मरीचितोयप्रायांस्तानेवाभिधावति ॥ १० ॥

क्वचिडुल्लूकफिष्ठीस्वनवदतिपरुषरभसाढोपं प्रत्यक्षं परोक्षं वा रिपुराज-
कुलनिर्भर्त्सितेनातिव्यथितकर्णमूलहृदयः ॥ ११ ॥

स यदा दुग्धपूर्वसुकृतस्तदा कारस्करकाकतुण्डाद्यपुण्यदुमलताविषोद-